

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

Warszawa, 20 lipca 1999 r.

DTA-821/1264-A/4/99/AG

DECYZJA

Na podstawie art.47 ust. 2 w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042 oraz z 1998r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.– Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 41 i poz. 185, z 1984 r. Nr 34, poz. 183, z 1986 r. Nr 47, poz. 228, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 186, z 1989 r. Nr 20, poz. 107, z 1990 r. Nr 34, poz. 201, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 119, poz. 513, z 1994 r. Nr 122, poz. 593, z 1995 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 74, poz. 368, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 944 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1126)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego Elektrociepłownia „KRAKÓW” S.A. z siedzibą w Krakowie o zatwierdzenie taryfy dla energii elektrycznej, zawartego w pismach: z dnia 22 marca 1999r. znak: HM/461/5554/99, z dnia 9 kwietnia 1999r. znak: HM/531/99, z dnia 21 kwietnia 1999r. znak: HM/629/99, z dnia 11 maja 1999r. znak: HM/752/99/9238 oraz z dnia 2 lipca 1999r. znak: HM/1063/99/12422,

odmawiam

zatwierdzenia taryfy ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego Elektrociepłownia „KRAKÓW” S. A. posiadającego koncesję nr WEE/24/1266/U/1/98/AP z dnia 26 października 1998 r. na wytwarzanie energii elektrycznej, w dniu 24 marca 1999r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie analizy materiałów stwierdzono, że Przedsiębiorstwo ustaliło taryfę niezgodnie z zasadami określonymi w ustawie – Prawo energetyczne (art. 45 ust.1) oraz w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 3 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 153, poz. 1002) – w szczególności niezgodnie z § 3 pkt 1 i 2, § 5 ust. 2 pkt 1, § 10 pkt 1 oraz § 34 ust 1 i 2 .

Zgodnie z art. 45 ust.1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, w związku z § 3 pkt 2 wspomnianego rozporządzenia, przedsiębiorstwo energetyczne ustala taryfę w sposób zapewniający **ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.** Jednocześnie § 3 pkt 1 tego rozporządzenia nakłada na przedsiębiorstwo obowiązek kształtowania taryfy **zgodnie z założeniami polityki energetycznej państwa**, a w szczególności z określoną w tych założeniach **polityką cenową i inwestycyjną.**

Ponadto, cena energii elektrycznej przedstawiona w taryfie winna być ustalona w sposób zapewniający pokrycie **uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności przedsiębiorstwa**, o czym mówi art. 45 ust.1 pkt 1 powołanej ustawy oraz § 5 ust. 2 pkt 1 i § 10 pkt 1 wspomnianego rozporządzenia. Określając uzasadnione koszty

prowadzenia działalności gospodarczej, przedsiębiorstwo – zgodnie z § 34 ust. 1 – powinno opierać się na kosztach poniesionych w roku poprzednim (sprawozdawczym) oraz planowanych rocznych kosztach modernizacji i rozwoju oraz kosztach związanych z realizacją inwestycji w zakresie ochrony środowiska. Przedsiębiorstwo energetyczne kształtuje taryfę na podstawie kosztów, o których mowa w § 34 ust. 1 w sposób zapewniający ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen, w szczególności poprzez dokonywanie zakupów towarów i usług z zachowaniem zasad konkurencji (§ 34 ust. 2).

We wniosku o zatwierdzenie taryfy dla energii elektrycznej Elektrociepłownia „KRAKÓW” S.A. określiła koszty poniesione w roku sprawozdawczym, przedstawiając odpowiednie sprawozdania finansowe. Kalkulując cenę energii elektrycznej na okres obowiązywania taryfy przyjęto, że koszty działalności przedsiębiorstwa w tym okresie wzrosną o 24 % w porównaniu z kosztami okresu sprawozdawczego. Planowany wzrost kosztów ogółem miałby wynikać m.in. z planowanego wzrostu kosztów stałych działalności pomocniczej o 35,9% (w tym koszty remontów o 54,46%), wzrostu kosztów paliwa o 27% oraz wzrostu kosztów transportu paliwa o 29,5%. Z uwagi na fakt, że zaplanowany wzrost kosztów w poszczególnych pozycjach jest niepokojąco wysoki, przedsiębiorstwo zostało poproszone o przedstawienie szczegółowych założeń przyjętych do kalkulacji kosztów na okres obowiązywania taryfy w trzech kolejnych wezwaniach :

- 1) z dnia 2 kwietnia 1999 r. znak: DTA-821/1266-A/1/99/AG,
- 2) z dnia 30 kwietnia 1999 r. znak: DTA-821/1266-A/2/99/AG,
- 3) z dnia 19 maja 1999 r. znak: DTA-821/1266-A/3/99/AG.

Przedsiębiorstwo, odpowiadając na powyższe wezwania przedstawiło informacje dotyczące założeń, którymi kierowało się określając poziom kosztów na rok obowiązywania taryfy. Z uwagi na fakt, iż informacje te są w dalszym ciągu niewystarczające, bądź przyjęte założenia bezpodstawne, nie jest możliwe zaakceptowanie zaplanowanego przez Przedsiębiorstwo poziomu kosztów na rok obowiązywania taryfy.

Zgodnie z art. 23 ust 1 ustawy – prawo energetyczne, granice działalności Prezesa URE jako regulatora sektora energetycznego wyznaczone są przez ustawę, założenia polityki energetycznej państwa oraz przez dążenie do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców. W świetle powyższego, oceniając czy koszty stanowiące podstawę kalkulacji ceny energii elektrycznej zostały ustalone właściwie, dokonano porównania założeń przyjętych przez Przedsiębiorstwo z założeniami do ustawy budżetowej na 1999r. W uzasadnieniu do wspomnianej ustawy przyjmuje się m.in. wzrost kosztów transportu o 7,5 % oraz wzrost wskaźnika inflacji o 8,5 %. Zgodnie z porozumieniem wewnątrzsektorowym, wypracowanym na przełomie 1998/1999r., które jest praktycznym wyrazem realizacji polityki państwa w zakresie sektora elektroenergetycznego, wzrost cen węgla w 1999 r. nie powinien przekroczyć 12%. A zatem, ze względu na fakt, iż założenia przyjęte przez przedsiębiorstwo odnośnie do planowanego wzrostu kosztów transportu oraz kosztów paliwa znacznie odbiegają od poziomu przyjętego w ustawie budżetowej należy uznać je za bezpodstawne, a koszty ustalone na ich podstawie za nieuzasadnione. Koszty te tym bardziej nie mogą zostać zaakceptowane, że okres obowiązywania taryfy obejmuje również część roku 2000, a w założeniach do ustawy budżetowej na ten rok przyjmuje się obniżenie wskaźnika inflacji do poziomu 5,7%.

Oceniając wielkość kosztów stałych działalności pomocniczej, ustaloną na rok obowiązywania taryfy, wątpliwe jest, aby Przedsiębiorstwo kierowało się ochroną odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen planując wzrost tej pozycji kosztów o 35,9 % (w tym wzrost kosztów remontów o 54,46%). Wzrost tej pozycji kosztów jest niezwykle istotny z punktu widzenia całego Przedsiębiorstwa, ponieważ koszty stałe działalności pomocniczej stanowią 25,3 % kosztów ogółem.

Reasumując, stwierdzam, iż Przedsiębiorstwo ustalając taryfę nie zastosowało się do przepisów art. 45 ustawy – Prawo energetyczne, jak również do wskazanych wyżej przepisów rozporządzenia. Zaproponowana cena energii elektrycznej w wysokości 132,51 zł/MWh nie wynika z uzasadnionych kosztów działalności przedsiębiorstwa, a zatem - z uwagi na ochronę odbiorców - nie jest możliwe jej zaakceptowanie.

Zgodnie z art. 47 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne Prezes URE odmawia zatwierdzenia taryfy w przypadku stwierdzenia, iż została ona ustalona niezgodnie z zasadami i przepisami o których mowa w art. 45 i 46 tej ustawy. Sytuacja taka wystąpiła w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w związku z art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, art. 479²⁸ i art. 479²⁹ Kodeksu postępowania cywilnego oraz w związku z art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych - Dz. U. Nr 160, poz. 1064).

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki

dr Leszek Juchniewicz

Otrzymuje:
Elektrociepłownia „KRAKÓW” S.A.
31-587 Kraków
ul. Ciepłownicza 1